

OBĚŽNÍK

České katolické missie

Ročník XII

Paříž

Číslo 6

listopad-prosinec 1981

Jen ten zvítězí, kdo se všeho zřekl

Jednu staženku vyslyšali v Butyrkách v r. 1937 každou noc. Před dvěma lety u ní v Moskvě na útěku z vyhnanství přenocoval bývalý metropolita. "Žádný bývalý, skutečný metropolita! Ano, počti mě svou návštěvou."

"No dobře. A ke komu jsi pak z Moskvě dál?"

"To já vím, ale neřeknu!" (Metropolita se pomocí řetězu věřících dostal do Finska)

Vyšetřovatelé se střídali, pak přicházeli v celých houtech, mávali staženku pěstmi před očima, ale ona na to:

"Se mnou nic nepořídíte, i kdybyste mě rozsekali na kousky. Vždyť vy se sami bojíte náčelníků, bojíte se jeden druhého, bojíte se dokonce mě zabít." (Ztratili by první článek řetězu!)

"Ale já - já se nebojím ničeho! Já mohu předstoupit před Pána Boha třeba hned!"

(A. Solženicyn, Archipel Gulag)

Nestačí utéci ze dnešního Československa do Francie, aby člověk opravdu začal žít ve svobodě, svobodně.

Třebaže jistě není stejně obtížné být svobodným člověkem v sibiřském lágru jako v Paříži, je skutečná

svoboda přece jen více, než možnost skutečných voleb do parlamentu a vláda, podléhající skutečné kontrole ze strany těch, kterým vládne.

Skutečná Svoboda je především *postoj*. Svoboda se nefasuje na příděl ani neplní hrudě rozjásaných občanů za zvláště příhodných a slavnostních podmínek, jako jsou konce nekonečných válek a ještě nekonečnějších diktatur. Svobodný je zkrátka a dobře člověk, který *nikomu a ničemu* neotročí. Je to člověk, který úspěšně bojuje proti nevědomosti, chtivosti a hlavně strachu, na kterých jako na skále staví každý zkušený otrokář. Ano, být svobodným člověkem je náročný životní program! Ale stojí to za to - to cítí ve styku s takovým člověkem i ten, kdo ještě v sobě nenašel *odvahu ke svobodě*.

Už při narození betlémského dítěte bylo zřejmé, že tu není ve hře chtivost. Pozdější Ježíšova veřejná činnost je důkazem i o vítězství nad nevědomostí a nad strachem, zpečetěném na Golgotě, bez které by proto betlémská událost byla jen nedopovězenou větou.

Odchod do ciziny může být podobným prvním krokem ke skutečné svobodě, které my křesťané dáváme přívlástek *svoboda dítek Božích*. Ale také nemusí! A každopádně nás všechny čeká pokračování tohoto zápasu, dokud budeme na živu. Stařenka ze Solženicynova Gulagu neočekávaně odhaluje skutečné rozdělení úloh a ukazuje, co dokáže napáchat strach "mocných" a jaká je skryta síla ve statečnosti "bezmocných" i v tak extrémních podmínkách, jako je výslech na Butyrkách.

Stejnou silou jsou očividně vyzbrojeni a naši bratři v Československu, nedávno souzení pro neohroženost a činorodost své víry. Naštěstí se po nás zatím nežádá podobné hrdinství. Ale i v naší tak odlišné situaci se musíme potýkat s démonem *strachu*, třebaže je jeho vnější podoba zcela jiná. Zvláště to platí o strachu či spíšejakési trvalé úzkosti z něčeho nepojmenovatelného, neurčitého a nedefinovatelného, která se pak navenek projevuje dílčími obavami, které jakoby otravovaly celý život nám i ostatním kolem nás.

Způsob, jakým Bůh navštívil svůj lid před 2000 lety je skutečným zdrojem síly pro všechny upřímné křesťany.

Nedostalo se vám přece od Ducha daru, jaký patří k otrockému stavu, že byste museli zase znova žít ve strachu. Je-li Bůh s námi, Kdo proti nám? (Řím 8,15)

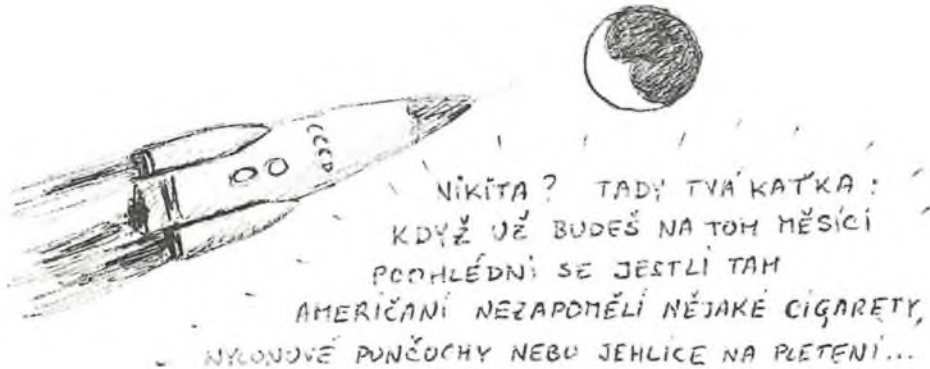
Výstup

Na břehu řeky samotén,
 nahý stáí.
 Svě bílé šaty, šaty vězně
 do uzle svazoval,
 a že je člověk k obrazu Krista stvořený,
 svou dlouholetou nenávist
 násilím ze srdce si rval
 i s nejhlubšími kořeny.
 Uslíček těžce ke dnu dopadal ...
 srdce mu jako prázdná mušle
 divokou ozvěnou hučelo.
 Bylo to k ránu. Zlatými lokty
 slunce se právě opřelo
 o rozespalou, krásnou zemi.
 Oblcha studem zruřžověla
 když z vysokého svévolného čela
 stíral si těžce bahno ponížení.
 Kolem něj bílé jiskry rosy
 jak věčné lidské touhy zahořely.
 Naposled ještě mládí v něm vykřiklo,
 pohřbené navždy v tichu cely.
 Žádalo pomstu. V tom však na horách
 zahlédl, jak se kymácely
 nesmírné misky Božích vah
 ta jedna z nich pod tíhou slo
 do hlubin rychle padala.
 Pochopil smysl všeho i cíl.
 V posledním boji napnul všechny síly.
 Svě utrpení v oběť proměnil,
 misky se zvolna, lehce vyvážily.

Z vězeňské poezie
 (B. Jindř. 1958)

V listopadu a prosinci si připomínáme

1. 11. 1781 vydán proslulý patent Josefa II.
o zrušení nevolnictví u nás
- podzim 381 první carohradský koncil odsuzuje učení o
nerovnosti Ducha sv. s Otcem a Synem,
jehož původcem je Macedonius
6. 11. 1951 zemřel herec Jindřich Plachta
7. 11. 1946 byl jmenován pražským arcibiskupem J. Beran
8. 11. 1921 zemřel slovenský národní buditel a spisova-
tel Pavel Orságh-Hviezdoslav
12. 11. 1951 spáchal sebevraždu básník K. Biehl
16. 11. 1971 zemřel básník J. Kainar
27. 11. 1921 se narodil v Uhrovci A. Dubček
28. 11. 1911 se narodil katolický básník V. Renč
1. 12. 1581 byl v Londýně oběšen jezuita Edmund
Campion, který velkou část svého vzdělání
obdržel v Brně a v Praze, kde také působil
krátce jako profesor a zakladatel Mariánské
družiny (svatořečen v r. 1970)
5. 12. 1791 zemřel hudební skladatel W. A. Mozart
9. 12. 1871 zemřel malíř J. Mánes
21. 12. 1941 zahynul v koncentračním táboře herec
a písničkář K. Hašler
29. 12. 1926 zemřel pražský rodák, německý básník Rilke

UTĚCHA

Nic platno, všichni to říkají: to nejhorší je teprve
před námi, jsme sotva na prahu zlých časů, čeká nás
všeho druhu psota, svízel a nečas, tedy zejména:

deště a mlhy, holomrazy, tma, vichřice a plískanice, zebavá zima, sychravina, metelice, třesuté mrazy, náledí a ostatní náležitosti zimy. Ani pánbůh nám nepomůže; musíme si vyhrnout límce a přečkat to, jak to půjde; vydržet do jara; čekat na novou konjunkturu klíčení a květu

...
Možná, že neumíme ještě dost dobře rozeznávat a číst znamení; třeba pro samou jistotu, že jdeme do krušných časů, nevidíme malinké signály obratu k lepšímu. A hlavně snad se až příliš koncentrujeme na starosti, jak přečkat ten nečas, místo abychom si už chystali příští pohodu. Podzim přírody, to není jen příprava na přečkání zimy, nýbrž organizace budoucího jara. Snad ve svém hospodářském a politickém myšlení chybujeme, když si formulujeme otázku zlých časů; jak jim čelit. Snad bychom se měli spíše ptát: jak připravit časy lepší, než byly minulé. V knize přírody stojí psáno: ani ta nejtvrďší doba není jen vydržení a obrana, nýbrž postup a růst. Vegetace se neдрží života jen starými kořeny; drží se ho i pupenci příštího rašení. Tak se to, synu, dělá.

K. Čapek v *Lidových novinách*
(13. 12. 1931)

Zajímavosti z domova i ze světa

Rafael Kubelík zahájil pařížskou koncertní sezónu. Pařížský symfonický orchestr pod jeho taktovkou uvedl Mahlerovu devátou symfonii, kterou je zahájen kompletní cyklus děl tohoto z Moravy pocházejícího a tamním hudebním klimatem silně ovlivněného skladatele.

Mathurins, divadlo, ve kterém už bylo uvedeno nemálo her autorů ze zemí sovětského bloku, dává v současné době starší Kunderovu divadelní hru *Jacques et son Maître*. Hraje se před velmi často vyprodaným hledištěm.

Otec Kolář, vedoucí České Katolické Misie v pařížské oblasti vyměnil svůj dosavadní poloviční úvazek ve francouzské pastoraci (kostel St Ignace) za poloviční úvazek v sekretariátě pařížského arcibiskupství pro cizince. Je tam koordinátorem činnosti pastorace národ-

nostních skupin především ze zemí komunistické Evropy, v rámci organismu S.I.T.I. Spolupracuje úzce s nedávno jmenovaným biskupským vikářem, kterého pro cizineckou službu určil pařížský arcibiskup Msgr. Lustiger. Tento vikář, P. Le Franc je nám dobře znám a v loňském roce nás navštívil právě v sobotu, kdy jsme před vánočními uspořádali prodej knih.

VÝZVA

Už při dvou nedávných návštěvách (Dr. Husák ze Švýcarska a pan Medek z Rakouska) bylo navrženo pomáhat pravidelně rodinám uvězněných nebo jinak pronásledovaných v Československu.

Česká Katolická Misie plně podporuje následující iniciativu paní Stránské a bude se sama také na celé akci účinně podílet:

VY VSICHNI, KTERÝM LEŽÍ NA SRDCI OSUDY TĚCH, KDO JSOU PRONÁSLEDOVĚNI PRO SPRÁVEDLNOST

- POMOZTE NÁM VYTVOŘIT PRAVIDELNÝMI MĚSÍČNÍMI,
BYŤ I MALÝMI PŘÍSPĚVKY

FOND POMOCI

ZE KTERÉHO BYCHOM MOHLI PRAVIDELNĚ, KAŽDÝ
MĚSÍC POSÍLAT FINANČNÍ POMOC TĚM NEJPOTŘEB-
NĚJŠÍM DOMA V ČESKOSLOVENSKU!!!

PŘÍSPĚVKY SHROMAŽDUJE

Paní A. Stránská, 5, avenue du Général Leclerc
94200 IVRY s/Seine

Kdo rychle dává -
dvakrát dává!

ČETLI JSME KNIHU

(J. Seifert, *Všechny krásy světa*, vydalo nakladatelství Sixty-Eight Publishers v Torontu, Kanada)

Láskou zcela platonickou byla mi i krásná žena, kterou Murillo zpodobnil jako Pannu Marii Immaculatu. Neposkvr-

něnou, obletovanou oblakem plným andělíčků. Dlouze jsem se díval do její nevýslovně něžné tváře a v těch okamžicích mi bylo pěkně.

Tyto krásné chvíle nad obrazy jsem si dopřával, když tatínek někam odešel. Maminka nic netušila. Byla přesvědčena, že jsem hodný, nezálužný a nevinný hoch.

Když jsem o mnoho let později chodil po kobercích Louvru, přibil mě náhle k zemi veliký obraz. Byla to Murillova Immaculata. Netušil jsem, že ji tam naleznu. Myslil jsem, že je v Pradu. Chtěl jsem se zprvu domnívat, že je to má dobrá známá z chlapeckých let. Nebyla. Přece jen ten Murillo uměl lépe malovat než náš hostivařský mistr. Ztratil jsem na chvíli dech a dlouho jsem nebyl schopen sebrat své myšlenky. Byl to velký okamžik mého života. Musil jsem si usednout na sametové sedátko, které bylo před obrazem, a dlouho upřeně jsem se díval na Madonu, abych se nasýtil té krásy.

A přece jen to byla ona!

Bezbožník a dareba Barnáš! Soustavně nás šidil o barokní andělíčky. Na originále je jich nejméně pětadvacet, a Barnáš jich maloval sotva sedm. Maloval jen ty, kteří se vznášejí pod nohama svaté Panny, stojící na srpku měsíce. Na ostatní se prostě vykašlal.

Na malém sedátku rychle jsem se pomodlil krátkou, ale upřímnou modlitbičku.

Panenko Maria, ty jsi ze Sevilly a já jsem přišel až z dalekých Čech. Oba jsme tady trochu ztraceni v tom úžasném a nejzajímavějším městě na světě, ve kterém se prý žije šťastněji než kdekoliv jinde.

Když jsem tě po letech opět spatřil, v jediném zlomku vteřiny, snad rychlostí světla, ocitl jsem se s tebou opět doma, u rezavého sporáku se čtyřmi nožičkami u rozviklané železné postele, nad kterou visel křížek a kde spal otec. V tom ubohém sporáku spaloval tatínek staré obrazy. I tvůj! Ale ty tu zaráíš ustavičně ve své věčné španělské krásě.

Snad si vzpomeneš, jak jsem tě uctíval a zbožně miloval. Dlouhé chvíle díval jsem se ti do očí, které zvedáš k nebi. Patrně je v ráji, tam kdesi nahoře, více radosti a štěstí než na tomto světě. Při tomto dlouhém pohledu se mé chlapecké srdce zachvívalo. Tenkrát jsem přesně nevěděl proč. Dnes pohlížím do tvé tváře a už to dobře vím

Z knižní produkce poslední doby
bychom Vaši pozornost rádi upoutali na
následující knížky

Křesťanská Akademie:

Čtení ze Starého Zákona

Ochránci Evropy (brožura o Cyrilu a Metoději)

Otec vlasti (symposium o Karlu IV. z r. 1978)

Svatý Augustín (se statí o augustiniánech u nás)

Svatý Benedikt " benediktínech "

pohlednice Matka Jednoty a Pražské jezulátko

Publishers Sixty-Eight

M. Kundera *Směšné lásky*

Kniha smíchu a zapomnění

Valčík na rozloučenou

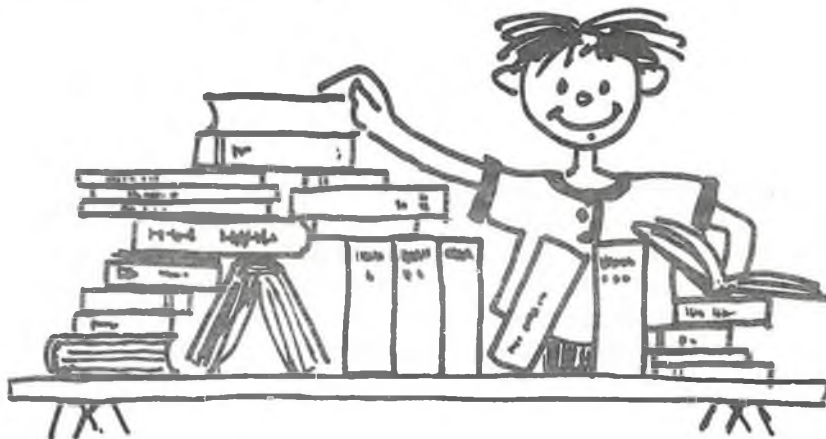
S. Auský *Vojska generála Vlasova v Čechách*

O. Ulč *Bez čedoku po Pacifiku*

Kromě těchto namátkou uvedených publikací ovšem existují
knihy dalších nakladatelství, jako *KONFRONTACE*, *INDEX*,
Poezie mimo Domov, *Šafrán* aj.

Velkou část jich najdete přímo na adrese České Misie -
a to nejen v den organizovaného prodeje, ale *kdykoliv!*
Ty, které případně nejsou na skladě, Vám rádi přes náš
pravidelný nákup promptně objednáme.

VŠESLOVANSKOU POUTĚ

ve spolupráci s biskupskými konferencemi
všech slovanských národů
za účasti sv. Otce Jana-Pavla II.

pořádá naše české středisko VELFEPAD v Římě

VE DNECH 13. - 17. ÚNORA 1982

Je to jakási obdoba velké slovanské pouti pod vedením biskupa Strossmayera, konané při příležitosti encykliky *Grande munus* papeže Lva XIII.

Bezprostředním podnětem je tentokrát vyhlášení Cyrila a Metoděje za spolupatrony Evropy.

Z bohatého programu upozorňujeme hlavně na

mši sv. na svátek sv. Cyrila dne 14. února,
kterou bude pro nás sloužit sv. Otec
audienci kterou potom u něj budeme mít společně
ve středu 17. února před odjezdem

NEJDE O REKREAČNÍ NEBO ZÁBAVNÝ ZÁJEZD, ALE O NAŠI
ÚČAST NA POUTI, KTERÉ SE NAPŘÍKLAD TAKOVÍ POLÁCI
ZÚČASTNÍ JISTĚ MASOVĚ.

---

*Všechny informace u otce Koláře, který povede pout
z Francie*

Finanční situace Misie k 1. říjnu 1981

Příjmy

Kostelní sbírky	3.411,10
Předplatné na "Oběžník" a prodej knih	9.707,50
Příspěvky na Misii	15.008,20
Ostatní	725,00
Podpora organizace <i>Eglise en Détresse</i>	22.000,00
<i>Příjmy celkem</i>	50.851,80

Vydání

Cestovné, údržba a provoz auta ...	6.856,62
Tisk a expedice "Oběžníku" ...	4.518,68
České tiskoviny, kanc. potřeby ...	7.831,17
Sociální pomoc	1.620,00
Sál a kaple	2.800,00
Kancelář a parking	2.200,00
Hosté, pastorační výdaje	5.174,78
Poloviční úvazek kněze s pojištěním	18.687,00
Různé	576,83
Záloha na psací stroj IBM ...	1.500,00
<i>Vydání celkem</i>	51.765,08

Rozdíl mezi příjmy a vydáními ... - 913,28
V pokladně na začátku období ... 1.877,78

V pokladně zbývá k 1. říjnu 1981 ... .. 964,50 FF

Celkem vzato ...

- letošní bilance je pozitivní, a to přes nezměněnou výši podpory ze strany *Eglise en Détresse*. Snížení zbytku v pokladně je dáno zálohou na psací stroj IBM, bez kterého je stále obtížnější především tisk "Oběžníku". Tento stroj má být dodán okolo vánoc a značně zatíží náš příští rozpočet.
- V letošním roce bylo nutno natisknout nové titulní stránky "Oběžníku" (20.000 exemplářů). Tento výdaj vysvětluje rapidní zvýšení výdajů na tisk - doufáme,

- že se tento jednorázový výdaj v dalších letech "vrátí"
- podstatné zvýšení úvazku českého kněze je důsledkem nového zákona pro všechny ve Francii žijící kněze. Od začátku roku *musí* být všichni pojištěni (polovina nemocenské + starobní pojistky, kterou Misie musí platit činila v uplynulém roce 3.750,-F). Je naděje, že by v příštím roce tuto částku navíc uhradila organizace *Eglise en Détresse*, jejíž subvence České Misii v uplynulém roce nebyla zvýšena
  - jisté úspory by mělo být dosaženo příští rok v rubrice "cestovné" - napříště Misie nevlastní žádné auto, jehož provozní náklady se staly neúnosnými

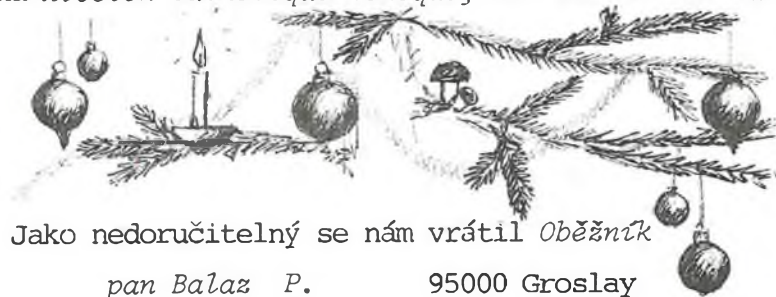

Na Oběžník a Českou Katolickou Misii přispěli

Anonym 3x	Bernhard	Bouchval	Choutka	Kinský
Lafont	Macháček	Maruška	Moučková	Prantl
Rauschert	Schovanec	Schiffer	Stanv	Starý
Šmíd	Vaníček	Vávrovský		

Všem dárcům bez rozdílu upřímně **PÁN BŮH ZAPLATÍ!**

(Příspěvky šekem nebo poštovní poukázkou posílejte na *Mission Catholique Tchèque, CCP 201 38 63M Paris*)

Jako nedoručitelný se nám vrátil *Oběžník*

pan Balaz P.	95000 Groslay
pan Barton F.	75017 Paris
paní Čechová N.	75019 Paris
pan Kándl L.	06490 Tourette s/Loire

Náš program:

Mše sv.: Každou první a třetí sobotu v měsíci ve čtvrt na šest večer (17 hod 15 min) v kapli domu CENTRE SEVRES, 35, rue de Sèvres 75006 P a r i s (metro Sèvres-Babylone)

Po mši sv.: pravidelná setkání s kulturním programem v přízemí domu, sál č. 5

Na prosinec a leden jsme připravili:

5. prosince otec Kolář promluví o činnosti České Misie s výhledem do budoucna. Zároveň příprava naší české půlnoční (viz níže)

19. prosince pásmo diapozitivů, sestavené Msgre Polcem na téma Jan Hus a Betlémská kaple

2. ledna novoroční aperitiv a volná zábava

24. prosince tr: ČESKÁ PŮLNOČNÍ MSE SVATÁ

začátek přesně ve 23hod00 v naší kapli

Po bohoslužbách připraveno občerstvení pro ty, kdo budou chtít zůstat.

ROZVOZ ÚČASTNÍKU po skončení večera ZAJIŠTĚN!

Všem - a zvláště těm, kdo nebudou moci přijít

požehnané svátky vánoční

preje a vyprošuje

Váš P. Petr Kolář

"OBĚŽNÍK - Circulaire", bulletin de la Mission Catholique Tchèque.

Périodique paraissant 6 fois par an (abonnement 10,-ff)

Editeur responsable: Mgr. H. Parolek, P. Petr Kolář

35, rue de Sèvres, 75006 P a r i s, tél. 544-58-91, CCP 201 38 63 Paris